Р Е Ш Е Н И Е
№ 46226

гр. София, 24.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 71 състав,** в публично заседание на 11.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **1591** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) и чл. 226 от АПК.
Образувано е след отмяна с Решение №1002 от 29.01.2026г., постановено по адм. д. №11518/2025г. по описа на Върховния административен съд (ВАС), Второ отделение, на Решение №32794 от 07.10.2025г. по адм. д. № 5484/2025 г. на Административен съд София-град, с което е било отхвърлено оспорването на Е. М. М. срещу Заповед № ИА-ЧР-202 от 07.05.2025г. на изпълняващия длъжността изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ (ИАИЕУ), и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона на основание чл. 222,ал. 2, т.1 и чл. 226, ал.1 от АПК.
Предмет на оспорване в настоящото производство е Заповед №ИА-ЧР-202 от 07.05.2025г.,издадена от изпълняващия длъжността изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 108,ал. 1 от ЗДСл,§ 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Постановление № 26 от 09.04.2025г. на Министерския съвет и утвърдено със Заповед № ИА_ИЕУ-2665 от 07.05.2025г. длъжностно разписание на ИАИЕУ,в сила от 07.05.2025г.,е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката Е. М. М. за длъжността „главен експерт“ в отдел „Човешки ресурси“ на дирекция„Административно-правно и финансово обслужване“ при ИАИЕУ, с ранг I старши, считано от 07.05.2025г.,поради съкращаване на длъжността.Жалбоподателката Е. М. М.,чрез процесуалния си представител адвокат Е. П. от С. адвокатска колегия, поддържа жалбата изцяло.Излага съображения,че оспорената заповед е

постановена при неправилно приложение на материалния закон,при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона-отменителни основания по чл. 146, т. 3, т.4 и т.5 от АПК.Поддържа, че в случая не е налице реално съкращаване на заеманата длъжност като система от функции, задачи и отговорности, тъй като дейността по управление на човешките ресурси на агенцията не е преустановена,а е преминала за изпълнение към Министерство на електронното управление (МЕУ) като споделена услуга по силата на § 2, ал. 2 от ПМС 26/09.04.2025г. и Заповед МЕУ-6338/02.05.2025г. на министъра на електронното управление.Навежда довод,че при това преминаване на дейност намира задължително приложение императивната норма на чл.87а от ЗДСл, по силата на която служебното правоотношение не се прекратява,а се запазва, като органът по назначаването е бил длъжен да преназначи служителя в приемащата администрация на МЕУ, чиято численост в съответното звено е била увеличена, или на друга подходяща длъжност.Моли оспорената заповед да бъде отменена изцяло и претендира присъждане на направените по делото разноски за всички съдебни инстанции, съгласно представен списък на разноските и доказателства за плащането им, включително за внесения депозит за съдебно-кадрова експертиза.
Ответникът-изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“,редовно призован за съдебното заседание, не изпраща представител и не ангажира допълнително становище при новото разглеждане на делото.В предходните фази на процеса чрез процесуален представител оспорва жалбата, като поддържа, че длъжността на жалбоподателката е реално съкратена,отдел „Човешки ресурси“ е заличен от структурата на агенцията,а органът действа в оперативна самостоятелност при определяне на структурата и не дължи провеждане на подбор.
Административен съд София-град, Първо отделение, 71-ви състав, след като прецени събраните по делото доказателства, обсъди доводите на страните и съобрази задължителните указания на ВАС, дадени с Решение № 1002 от 29.01.2026г. по адм. д. №11518/2025г.,приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Жалбата е подадена от надлежна страна-адресат на неблагоприятен индивидуален административен акт, с който се прекратява служебното ѝ правоотношение,в законоустановения 14-дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК, във връзка с чл.124, ал.1 от ЗДСл, поради което е процесуално допустима.
Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.
От фактическа страна по делото се установява, че жалбоподателката Е. М. М. е заемала по служебно правоотношение длъжността „главен експерт“ в отдел „Човешки ресурси“ към дирекция „Административно-правно и финансово обслужване“ в Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“, с придобит ранг I старши.Основните задължения на служителката съгласно утвърдената длъжностна характеристика са включвали методическо осигуряване на политиката за развитие на човешките ресурси, изготвяне на административни актове и документи по възникване,изменение и прекратяване на трудови и служебни правоотношения,изготвяне на длъжностни и поименни разписания,водене и съхранение на служебни и трудови досиета, администриране на процесите по подбор, атестиране и обучение на персонала в агенцията.
С Постановление № 26 на Министерския съвет от 09.04.2025г.(обн. ДВ, бр. 31 от 11.04.2025 г., в сила от 11.04.2025г.)е приет нов Устройствен правилник на Министерството на електронното управление (УП на МЕУ) и са приети изменения и допълнения в Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ (УП на ИАИЕУ).Съгласно §2, ал.2 от ПЗР на ПМС26/09.04.2025г.,дейностите, свързани с текущо счетоводно отчитане,

управление на цикъла на обществените поръчки, административно обслужване и управление на човешките ресурси, се осъществяват от Министерството на електронното управление като споделени услуги,като редът и начинът на изпълнението им се определят със заповед на министъра на електронното управление (възпроизведено и в чл. 12, ал. 2 от УП на ИАИЕУ).
В изпълнение на цитираните разпоредби е издадена Заповед №МЕУ-6338 от 02.05.2025г. на министъра на електронното управление, с която е наредено, считано от 02.05.2025г. дирекция „Управление на човешките ресурси и собствеността“ в МЕУ да изпълнява споделени услуги по отношение на ИАИЕУ, включващи всички дейности, касаещи управлението на човешките ресурси-изготвяне на актове за назначаване, изменение и прекратяване на правоотношения, водене на досиета,изготвяне на длъжностни и поименни разписания, администриране на отпуски, обучения и регистри. С т. III, подточка 3 от заповедта е разпоредено на изпълнителния директор на ИАИЕУ да предаде на дирекция „УЧРС“ в МЕУ цялата документация и служебни/трудови досиета на персонала, а с т. IV е определен срок до 07.05.2025г. за изготвяне и утвърждаване на ново длъжностно разписание на ИАИЕУ.
Въз основа на Доклад с рег.№539 от 07.05.2025г. на главния секретар на ИАИЕУ, със Заповед №ИА ИЕУ-2665 от 07.05.2025 г. на изпълняващия длъжността изпълнителен директор на ИАИЕУ е утвърдено ново длъжностно разписание на агенцията, в сила от 07.05.2025г.В новото разписание дирекция „Административно-правно и финансово обслужване“ е с намалена численост от 37 на 15 щатни бройки и се състои от два отдела-отдел„Правно и финансово обслужване“ и отдел „Управление на собствеността“, като отдел „Човешки ресурси“ не фигурира в структурата.На същата дата е издадена оспорената Заповед №ИА-ЧР-202 от 07.05.2025г., с която служебното правоотношение на жалбоподателката е прекратено,считано от 07.05.2025г.,на основание чл.106,ал.1, т.2 от ЗДСл поради съкращаване на длъжността.При новото разглеждане на делото, в изпълнение на задължителните указания на касационната инстанция, бяха изискани и приети длъжностните и поименните разписания на МЕУ и ИАИЕУ, действащи преди и след извършените промени, и бе назначена съдебно-кадрова експертиза. От приетото без възражения от страните експертно заключение на вещото лице К. Г., поддържано и в съдебно заседание, се установява следното:1.Съгласно длъжностното разписание на МЕУ към 11.04.2025г. в отдел „Управление на човешките ресурси и собствеността“ са били предвидени 4 щатни бройки за държавни служители (1 бр. „началник на отдел“ и 3 бр. „главен експерт“). Съгласно новото длъжностно разписание на МЕУ, в сила от 17.04.2025г.,след приемането на УП на МЕУ с ПМС № 26/09.04.2025г. отделът е трансформиран в дирекция „Управление на човешките ресурси и собствеността“ с утвърдена численост от 7 щатни бройки за държавни служители, т.е. щатната численост на звеното по човешки ресурси в министерството е увеличена с точно 3 щатни бройки;2.В отдел „Човешки ресурси“ на ИАИЕУ по действалото до 06.05.2025г. разписание са били предвидени общо 6 щатни бройки (1 бр. „началник на отдел“, 4 бр. „главен експерт“ и 1 бр. „главен инспектор ЗБУТ“), като реално заетите длъжности в активна възраст (без вакантните места и пенсионери) са били точно 3 щатни бройки;3.Функциите и задълженията, изпълнявани от жалбоподателката като главен експерт по човешки ресурси, не съвпадат и не се припокриват с функциите по длъжностните характеристики за експертните длъжности в новообособения отдел „Управление на собствеността“ или отдел „Правно и финансово обслужване“ в ИАИЕУ;4.Всички дейности, задачи и функции по управление на човешките ресурси на ИАИЕУ след 07.05.2025г. не са отпаднали и не са преустановени,а се предоставят и реално се осъществяват от дирекция „Управление на човешките ресурси и собствеността“ в МЕУ под формата на споделени услуги съгласно Заповед №МЕУ-6338/02.05.2025г. на министъра на електронното управление,като дори самата оспорена заповед за прекратяване на служебното правоотношение е подготвена от

служители на дирекция „УЧРС“в МЕУ.
Въз основа на така изяснената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Оспорената заповед е издадена от компетентен орган съгласно чл. 4, ал. 1, т. 16 от УП на ИАИЕУ и Заповед № ЧР-138/04.09.2023г. на министъра на електронното управление, в предвидената от закона писмена форма по чл. 108, ал. 1 от ЗДСл. Актът обаче е постановен при неправилно приложение на материалния закон (чл. 146, т. 4 от АПК) и в несъответствие с целта на закона (чл. 146, т. 5 от АПК).Фактическото и правно основание, посочено в заповедта, е чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл-„съкращаване на длъжността“.Понятието„длъжност в администрацията“съгласно легалната дефиниция в чл.2,ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията включва два кумулативни елемента: нормативно определена позиция в длъжностното разписание и съвкупност от определени функции, задължения и изисквания, установени с длъжностната характеристика. За да е налице реално съкращаване на длъжността, е необходимо не само премахването ѝ като щатна бройка в разписанието, но и реално преустановяване или отпадане на осъществяваната чрез нея система от функции и дейности в държавната служба.
В конкретния казус безспорно се установи, че заличаването на отдел „Човешки ресурси“ и длъжностите в него от щатното разписание на ИАИЕУ не е резултат от отпадане на необходимостта от осъществяване на дейностите по управление на човешките ресурси на агенцията, а е пряка последица от нормативно разпореденото с § 2, ал. 2 от ПЗР на ПМС № 26/09.04.2025 г. и Заповед №МЕУ-6338/02.05.2025г. на министъра на електронното управление цялостно прехвърляне на тези функции към администрацията на Министерството на електронното управление.Предоставянето на дейностите като „споделени услуги“ представлява по своята правна и фактическа същност институционално и функционално преминаване на административна дейност от една администрация (ИАИЕУ) в друга администрация (МЕУ).
При преминаване на дейност от една администрация в друга законодателят е уредил специален ред и гаранция за държавните служители в разпоредбата на чл. 87а от ЗДСл. Съгласно императивния текст на чл. 87а от ЗДСл: „При преобразуване на администрация, преминаване на дейност от една администрация в друга или преминаване на дейност от закрита администрация в друга служебното правоотношение с държавния служител не се прекратява.“
Разпоредбата на чл. 87а от ЗДСл съставлява специална правна норма спрямо общото основание за прекратяване на служебното правоотношение поради съкращаване на длъжността по чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл.Когато отпадането на длъжността в първоначалната администрация е пряка последица от преминаването на съответната дейност към друго ведомство, прекратяването на правоотношението по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е изрично изключено и недопустимо по силата на закона.Правната последица от преминаването на дейността настъпва по право (ex lege)-служебното правоотношение се запазва и преминава към приемащата администрация, в която дейността продължава да се изпълнява.Този извод се подкрепя категорично от установения по делото факт, че едновременно с отнемането на функциите от ИАИЕУ, числеността на дирекция „Управление на човешките ресурси и собствеността“ в МЕУ е увеличена с 3 щатни бройки за държавни служители-брой, точно съответстващ на броя на реално заетите длъжности в закрития отдел „Човешки ресурси“ в агенцията. Следователно в приемащата администрация е осигурен необходимият щатен капацитет за поемане на преминалата дейност и за запазване на служебните правоотношения на служителите, осъществявали тази дейност до реорганизацията.Като е прекратил служебното правоотношение на жалбоподателката на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСл, вместо да приложи императивното правило на чл.87а от ЗДСл за запазване на служебното правоотношение, органът по назначаването е постановил незаконосъобразен административен

акт. Заповедта нарушава и основния принцип за стабилитет на държавната служба и закрила на държавния служител при административни реорганизации, поради което е издадена и в противоречие с целта на закона.По изложените съображения оспорената Заповед № ИА-ЧР-202 от 07.05.2025 г. на изпълняващия длъжността изпълнителен директор на ИАИЕУ следва да бъде отменена изцяло като незаконосъобразна.

По разноските в производството:

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 226, ал. 3 от АПК, жалбоподателката има право на пълно възстановяване на направените по делото разноски във всички съдебни инстанции, за които са представени надлежен списък на разноските и доказателства за реалното им заплащане, както следва:

1. За първоинстанционното производство по адм.д. № 5484/2025 г. по описа на АССГ: сумата от 766,94 евро (равностойност на 1500,00 лева), представляваща заплатено възнаграждение за един адвокат съгласно договор за правна защита и съдействие;

2. За касационното производство по адм. д.№11518/2025 г. по описа на ВАС: сумата от 35,79 евро (равностойност на 70,00 лева) за внесена държавна такса по чл. 227а, ал. 1 от АПК и 511,29 евро (равностойност на 1 000,00 лева) за заплатено адвокатско възнаграждение;

3. За новото разглеждане на делото по адм. д.№1591/2026 г. по описа на АССГ: сумата от 550,00 евро за заплатено адвокатско възнаграждение и 200,00 евро за внесен депозит за изготвяне на съдебно-кадровата експертиза, изплатен на вещото лице в съдебно заседание на 11.11.2026 г.

Общият размер на дължимите разноски възлиза на 2 064,02 евро (две хиляди шестдесет и четири евро и два евроцента). Възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, тъй като договорените и заплатени размери съответстват на установените минимални размери по чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнагаждения и съответстват на фактическата и правна сложност на спора, преминал през три съдебни инстанции. Сумата следва да бъде осъдена за заплащане от юридическото лице, в чиято структура е органът, издал незаконосъобразния акт-Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“.

Водим от горното и на основание чл.172,ал.2 и чл.226, ал.3 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 71-ви състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. М. М., ЕГН [ЕГН], Заповед № ИА-ЧР-202 от 07.05.2025 г. на изпълняващия длъжността изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“,с която на основание чл. 106,ал.1, т.2 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение на Е. М. М. за длъжността „главен експерт“ в отдел „Човешки ресурси“ на дирекция „Административно-правно и финансово обслужване“ при Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“, [населено място], [улица], да заплати от бюджета си в полза на Е. М. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Д“, ет. 4, ап. 90, сумата в размер на 2 064,02 евро (две хиляди шестдесет и четири евро и два евроцента), представляваща направени по делото съдебно-деловодни разноски за всички инстанции.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.